KUNSTstof-magazine

KUNSTstof-magazine Jaargang 6 nummer 2

Uitgave van het Leerdams Kunstenaars Collectief

- Van de redactie
- “ Rabo Clubkas Campagne ” door Jan Kuiper
- Leerdamse Kunst 4-daagse 2016
- Tip van Kunststof
- “ Jan Mankes, Hollands meest verstilde schilder “ door Sylvia Bosch
- “ Rossini’s Kyrie “ door Rob Witteveen
- “ Camille Claudel “ door Sylvia Bosch
- “ Gespot door KUNSTstof “ door Sylvia Bosch
- “ Een ontmoeting met een creatieveling vind ik heel bijzonder “ door Monique Kleinjan
- “ Vrienden en vriendinnen van het Leerdams Kunstenaars Collectief “
- KUNSTstof-magazine 6.3
- Website Leerdams Kunstenaars Collectief

© 2016 KUNSTstof-magazine

Webmaster LKC & fotografie KUNSTstof-magazine *Ton Swiderski*

Eindredactie *Jan Kuiper* jankuiper@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Sylvia Bosch sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Beste Kunstliefhebbers,

Dat u deze editie van Kunststof eerder ontvangt dan gewoonlijk heeft te maken met de Rabobank Club Kas actie. Meer hierover op de volgende pagina.

Over een paar dagen is het Pasen.

De natuur begint weer te ontluiken, lammetjes in de wei, vogels die hun nesten bouwen.

Wuivende narcissen in de tuin.

In ieder geval een tijd van het jaar waar de redactie altijd

weer heel blij van wordt. Ongetwijfeld kent u dat gevoel ook.

Misschien heeft u net als wij zin om aan een nieuw kunstwerk te beginnen.

Of het uiteindelijk een “kunstwerk” wordt valt natuurlijk nog te bezien, maar gewoon de zin om aan iets nieuws te beginnen is aantrekkelijk.

Wij wensen u dan ook fijne en vooral inspirerende paasdagen. Geef u onvoorwaardelijk over aan de lente. Het is weer tijd voor een nieuw begin.

De foto op de cover is gemaakt door KUNSTstof fotograaf Ton Swiderski tijdens het Living Statue evenement in Arnhem in 2015. De titel is “living in a box”

Hartelijke groeten van de reactie van KUNSTstof -magazine.

Sylvia Bosch & Ton Swiderski en Jan Kuiper

Is uw club al in de stemming?

Rabobank Clubkas Campagne

De reden dat KUNSTstof-magazine iets eerder uitkomt dat gepland is dat de Stichting LeerdamskunstenaarsCollectief voor de eerste keer deelneemt Rabobank Clubkas Campagne. De Rabobank Alblasserwaard Vijfheerenlanden steunt met dit fonds de lokale doelen die door verenigingen en stichtingen georganiseerd worden.

Leden van de Rabobank ontvangen op 1 april per post een stemkaart met een unieke stemcode waarmee ze online, tussen 1 en 14 april, kunnen stemmen op maximaal vijf verenigingen of stichtingen via www.rabobank.nl/av.

Alleen leden die voor 1 maart 2016 lid zijn geworden mogen stemmen. Klanten van de Rabobank zijn niet automatisch lid.

Wij vragen hierbij de leden van de Rabobank op ons te stemmen!

P.S.

Kent u mensen die lid zijn van de Rabobank en kunst en cultuur een warm hart toedragen stuur dan deze e-mail naar hen door!

Jan Kuiper

Kunstenaars gezocht!

De 7e editie van de Leerdamse Kunst 4-daagse wordt dit jaar gehouden van donderdag 27 oktober tot en met zondag 30 oktober 2016 in Party Centrum Het Dak in Leerdam.

Kunstenaars uit Leerdam en directe omgeving kunnen zich vanaf heden per email aanmelden bij sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Wil je graag meedoen wacht dan niet te lang met je aanmelding. De plaatsen zijn beperkt.

We zoeken met name schilders, tekenaars, keramisten, beeldhouwers, glazeniers, mensen die textiele kunst, of sieraden maken etc.

Deelname kost 50 euro (10 euro als vriend(in) plus 40 euro voor deelname 4-daagse).

Van de deelnemers wordt verwacht dat zij persoonlijk aanwezig zijn tijdens de feestelijke opening op vrijdagmiddag 28 oktober om 14.00 uur.

Ook is uw aanwezigheid gewenst op zaterdag 29 en zondag 30 oktober van 11.00 tot 17.00 uur, omdat de velen bezoekers graag persoonlijk kennis willen maken met de kunstenaars.

Enthousiaste mensen voor achter de receptietafel gezocht!

We zijn op zoek naar enthousiaste mensen die het leuk vinden om de bezoekers van de Leerdamse Kunst 4-daagse van achter de receptietafel gastvrij te ontvangen. Heb je iets met kunst ? en heb je een hele dag, een ochtend of middag vrij ? dan ben jij de persoon die we zoeken.

Voor meer informatie mail naar sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Muzikanten, dichters, dansers en andere performers gezocht!

Lijkt het je leuk om op te treden tijdens de Leerdamse Kunst 4-daagse laat het ons weten.

We kunnen je er niet voor betalen, maar we hebben wel altijd een héél enthousiast publiek.

Heb je interesse ? mail naar sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

Helpende handen gezocht!

Het is ieder jaar weer veel werk om de tentoonstelling in te richten. We doen dit grote werk maar met een paar mensen.

Graag zouden wij hierbij wat meer hulp willen hebben.

Heb je tijd en zin om te helpen ? laat het ons weten.

" Tip van KUNSTstof "

In deze rubriek brengen wij kunst, exposities en/of bijzonderheden onder de aandacht die ons inzien de moeite waard zijn. Wij hebben deze rubriek onderverdeeld in:

Kunst in de regio en Uitgelicht.

Met andere woorden een tip van ons om deze exposities, tentoonstellingen, lezingen of activiteiten te bezoeken.

Kunst in de regio

Nellie Looren de jong exposeert bij "Emma Zorg" Leerdam

De expositie van Nelly loopt van april tot eind juni en is te bekijken tijdens de openingstijden van Emma Zorg.

Adres: Raadsliedenstraat 120, 4142 BV Leerdam.

Nellie's werk is ook te bekijken tijdens de Leerdamse Kunst 4-daagse van 2016

Meer info vindt u op de website van Nellie : www.datstaatergekleurdop.nl

Duo expositie in “de Poort van West” Leerdam

Martin Story *Jan Kuiper*

Van 1 april tot 1 juli exposeren Martin en Jan in “de Poort van West”. Martin maakt, de laatste tijd, vooral abstracte schilderijen in acryl of olieverf. Jan aquarelleert landschappen, bij voorkeur van het rivierengebied. Zij schilderen regelmatig samen.

Sylvia Bosch exposeert bij Stadspodium GO “ Leerdam

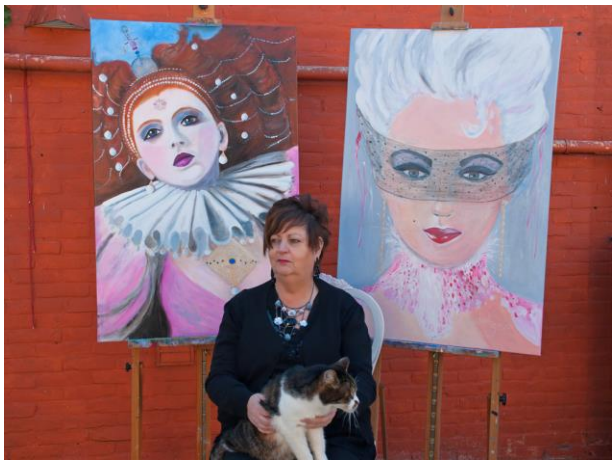

Tot eind juli zijn in de foyer van Stadspodium GO in Leerdam werken te zien van Sylvia Bosch. De schilderijen zijn te bekijken tijdens de openingsuren van GO.

Sylvia is medeorganisator van de Leerdamse Kunst 4-daagse die dit jaar georganiseerd wordt van 27 oktober tot 30 oktober.

Verder is zij redactielid van Kunststof Magazine, een 2 maandelijks gratis digitaal blad over kunst in het algemeen en over kunstige zaken en expo’s in de regio.

Kijk voor meer werk op www.bluebells.nl

Adres Stadspodium GO, Dr C. Voogdplein 90 Leerdam-c.

Kunstmarkt zondag 15 mei 2016

In de tuinen van het Museum der Koninklijke Marechaussee Buren.

van 12.00 uur tot 17.00 uur.

Keramiekmarkt 'Blij met Klei' zondag 12 juni 2016

In de tuinen van het Museum der Koninklijke Marechaussee Buren.

van 12.00 uur tot 17.00 uur

Kunstmarkt zondag 11 september 2016

In de tuinen van het Museum der Koninklijke Marechaussee Buren.

van 12.00 uur tot 17.00 uur.

Open Dag en Cursisten Expositie

3 APRIL t/m 10 april van 12.00 uur – 17.00 uur

Alweer voor de 10e keer organiseert het Atelier Gerard Akerboom een Open Dag in het Kampeerbosje Leerdam. Tegelijkertijd vindt er de jaarlijkse expositie plaats van de beelden die de cursisten in het Atelier hebben gemaakt. De expositie is de hele week daarna tot en met 10 april te bezoeken.

Verschillende beelden zijn 'Te Koop'

Ook dit jaar wordt een aantal beelden te koop aangeboden. De inmiddels opgebouwde ervaring van cursisten betekent dat de kwaliteit van de beelden jaar na jaar is toegenomen. Met trots presenteren wij dan ook de prachtige collectie beelden. Voor u een unieke kans om in het bezit te komen van een bijzonder, eigen beeld.

'Babyhoofd', Anita Buunders

Open Atelier Beeldhouwen

Ook dit jaar staan er weer verschillende creatieve cursussen op het programma van het Atelier Gerard Akerboom. Zowel voor de beginnende als voor gevorderde beeldhouwers heeft het Atelier dit seizoen een aantrekkelijk aanbod. U kunt meedoen aan een cursus die het hele jaar doorloopt en waar u, onder begeleiding, komt werken aan uw eigen beeld. U kunt terecht op de dinsdag- of de woensdagmiddag.

Weekend Beeldhouwen

U kunt er ook voor kiezen om een weekend te komen beeldhouwen, dan bent u een aantal dagen achter elkaar intensief met uw beeld bezig.

Tijdens de Open Dag informeren wij u graag over de data en de tijden van het Atelier, de werkwijze en de begeleiding van Gerard Akerboom. Ook zijn er deelnemers van de cursussen aanwezig die een toelichting kunnen geven. Er is gratis koffie en thee en er ligt een informatiefolder voor u klaar.

Kampeerbosje Leerdam

Het Atelier vindt u in Het Kampeerbosje Leerdam, gelegen aan het Recht van ter Leede 25 in Leerdam. U bent van harte welkom! Voor meer informatie kunt u alvast een kijkje nemen op www.ateliergerardakerboom.nl en op www.kampeerbosje.nl.

Expositie van drie beeldend kunstenaressen

Papier en beeld

Sonja de Jongh Annita Smit Geertrui van Herwijnen

Dinsdag 5 april t/m zondag 24 april

Dagelijks geopend van 11.00 tot 17.00 uur, op maandagen gesloten.

Toegang vrij, gratis parkeren

Deze expositie stond ook in de vorige editie van KUNSTstof-magazine. Om u een beter beeld geven van wat u als bezoeker kunt verwachten plaatsen wij hierbij een aantal nieuwe afbeeldingen van Geertrui van Herwijnen.

“de Wondere wereld “ van Geertrui van Herwijnen

Geertrui fotografeert details, structuren en perspectief uit de vormenrijkdom van de natuur.

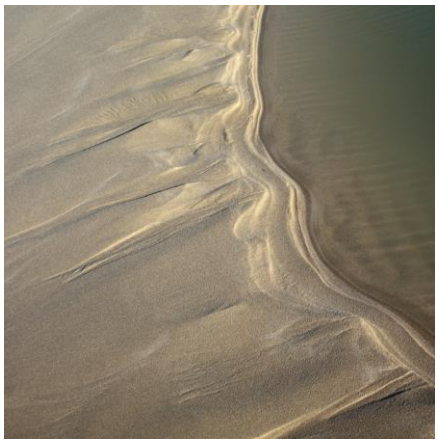

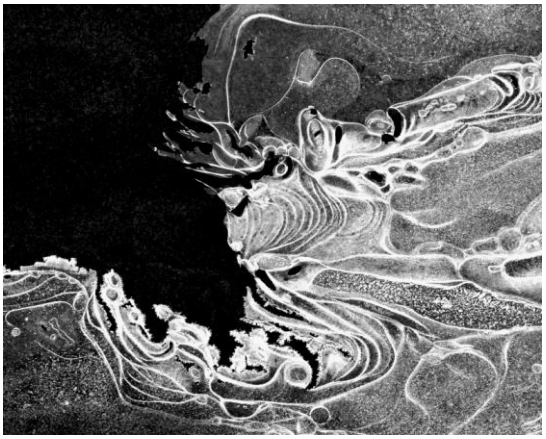

Voor meer info kijk op: www.geertruivanherwijnen.nl

Expositie van Peter Kromhout en Truus Werners

"Om ons heen en daarboven"

Dinsdag 26 april t/m maandag 16 mei

Open van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur

en op maandag 16 mei (2e Pinksterdag)

Toegang vrij, gratis parkeren

Peter Kromhout – 'Vogels'

Op de schilderijen van Peter Kromhout is de zichtbare werkelijkheid meestal herkenbaar.

De natuur vormt voor hem een onuitputtelijke inspiratiebron.

Als bioloog/schilder geeft hij haar in veel facetten weer.

Vaak staan dieren, landschappen of mensen centraal: soms uitgewerkt, maar ook sfeervolle weergaven waarin hij een verbinding weet te leggen tussen gevoel en werkelijkheid.

Van jongs af aan is hij geboeid door vogels.

Al heel jong krijgt hij zijn eerste veldkijker.

Door sneeuw ploegend en springend over slootjes spot hij hiermee grote hoeveelheden koperwieken.

Vaak is hij in de natuur te vinden. Niet verbazingwekkend dat hij later biologie gaat studeren, met als afstudeerrichting ecologie.

Tijdens deze studie komt het waarnemen en tekenen van organismen veel aan bod. Het tekenen wordt een passie voor Kromhout.

Omdat hij een echte 'kijker' is, gaat hij zich in zijn vrije tijd toeleggen op het tekenen, aquarelleren en later schilderen van dieren en landschappen.

'Ik ontdekte dat het voor mij een goede manier is om stil te staan bij de natuur. Mijn weergave ervan varieert van natuurgetrouw tot intuïtief-abstract.'

Met expressieve penseelstreken worden soms felle en uitbundige kleuren opgebracht, terwijl de schilderijen naar de werkelijkheid ingetogen kleuren laten zien.

Het schilderen en tekenen van vogels is een constante in zijn werk.

Vogels zijn voor hem een symbool van vrijheid.

Een vlucht watervogels, pikkende spechten met hun snavels als houwelen, het gedrag van ons allerbekendste vogeltje, het musje: het gaat Kromhout om wat zij uitdrukken, om de weergave van een houding en het treffen van een sfeer.

‘Veel van mijn gedachten worden goed verwoord door Jac P. Thijsse, die in 1913 ‘Het vogeljaar’ schreef. Over het heggenmusje zegt hij: ‘Het zangertje is in het geheel niet schuw en zit een eindje verder alweer zijn zilveren, vlugge liedje te zingen en als we nu naderbij komen zien we duidelijk het dunne fijne snaveltje, heel wat anders dan die dikke mussensnoet’. ‘Ook is het gevlekte kopje blauwachtig grijs en het bruin van de rug veel warmer van tint, dan bij de mus.’

Kromhout maakte in de loop van de tijd veel schilderijen met als onderwerp ‘de mus’.

‘Door de grote variatie en het aanpassingsvermogen van de mus heb ik mijzelf voorgenomen hem op zo veel mogelijk manieren te schilderen: etend, parend, alert, met jongen en ga zo maar verder. Bekijk je mussen beter, dan is er geen enkele hetzelfde.’

Verder zijn er op de expositie schilderijen van allerlei bekende vogels te zien, zoals Vlaamse gaaien, puttertjes, goudhaantjes en roodborstjes.

Peter Kromhout woont in het Brabantse Mierlo, waar de omringende natuur als de Strabrechtse heide en de bossen hem de onderwerpen verschaffen.
Maar ook de Nederlandse kusten met hun wadvogels blijven hem trekken en bieden volop inspiratie voor zijn schilderijen.

Kijk voor meer info op: www.peterkromhout.nl

Gertrudis (Truus) Werners-Bluemink

Truus is van nature een beschouwer. Het aanschouwelijke is haar uitgangspunt.

Dat kan bijvoorbeeld een landschap zijn, een kerkinterieur, dieren of mensen.

In gedachten weet zij hoe ze het wil uitbeelden.

Soms kan zij een beeld zo uit haar hoofd weer oproepen.

Truus zet het werk meestal figuratief op, daarna gaat ze het vanuit de abstractie bekijken, naar de verbanden en contrasten.

Het figuratieve beeld wordt losgelaten en desnoods schildert ze er overheen. Soms schijnt er iets van doorheen en dan gaat ze die beelden weer ophalen, maar het kan ook gebeuren, dat er iets heel anders uit komt. Het schilderij moet voor haar als het ware uit het doek komen. Het nadeel van deze manier van werken is, dat het heel arbeidsintensief is en dat soms alles mislukt.

Een schilderij moet een bepaalde stemming overbrengen, het moet geen ingekleurd plaatje zijn. Dat zoeken kost heel veel tijd. Een grote witkwast kan altijd nog uitkomst brengen.
Dat ze graag kerkinterieurs schildert, komt omdat ze daarin zoveel beeldende elementen kwijt kan. Grote vormen tegenover kleine vormen, het abstracte tegenover het figuratieve, licht tegenover donker.

Truus Werners is een bewonderaar van o.a. Rembrandt, J. Bosboom, Breitner, Armando, Brands, Charlotte van Pallandt en vele anderen.

Opleiding

In de jaren ‘60 heeft zij haar opleiding gevolgd aan de Kunstacademie in Tilburg.
Kenmerkend voor die opleiding was, dat naast heel veel praktische vakken zoals schilderen, modeltekenen, kalligrafie, etsen, lithografie en ruimtelijke vormgeving, ook kennisgerichte vakken gegeven werden zoals kunstgeschiedenis, anatomie, perspectief, wis- en scheikunde.

Als docenten had zij o.a. Ru van Rossem, Nico Molenkamp, Jan Dijker, Bob Buys, Pierre Janssen en Baron Van Lamsweerde.
Jaargenoten waren o.a. Jan Dibbets, Theo L’Herminez en Rob Terwindt.

Na het behalen van haar eerstegraads lesbevoegdheid, heeft Truus 35 jaar lesgegeven op verschillende middelbare scholen. De laatste 23 jaar op Het Nieuwe Lyceum in Bilthoven.

Na haar pensionering is zich meer op de acryl techniek gaan richten.
Om haar vaardigheden te blijven oefenen, blijft ze ook modeltekenen en / of boetseren.

Eens was hier het Katse veer

Maar na de brug gaat hij niet meer.

Wat er rest zijn de verhalen

en in het water wat oude palen.

Stoer en stram blijven zij staan,

om steeds weer kopje onder te gaan.

In dit eeuwig durend gebed

wordt de tijd stil gezet.

Met belangstelling volgt zij de verschillende stromingen in de kunst. Het zien van werk van anderen en de diverse interpretaties die binnen de kunst mogelijk zijn, blijven haar fascineren en inspireren.

Kijk voor meer info op:

www.kunstkringbeekk.nl/php/Artist.php?page=2&artist=werners__truus&cat=A_Figuur

“ Kinderkunstworkshops “

WaardArtLente

KINDERKUNSTWORKSHOPS VOOR DE HELE FAMILIE!

Kom schilderen, knutselen, boetseren of beeldhouwen

en neem je vader, moeder, oma of opa mee!

Maandag 28 maart (2e paasdag)

in het Stroomhuis,Van Pallandtweg 1

te Neerijnen

4 workshops, 3 tijden: 13.30-14.30 uur, 14.30 - 15.30 uur en 15.30 - 16.30 uur. Met een passe-partout van €12,50 per persoon kun je dus 3 workshops volgen!

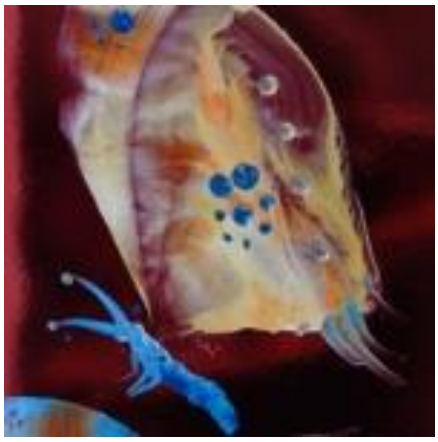

Schilderen met bijenwas o.l.v. Marty Krielen

Op speciaal gecoat papier wordt er met verschillende kleuren bijenwas gewerkt met een klein schildersijzer dat op een smelttemperatuur is ingesteld. Door de onvoorspelbaarheid van de was, komen de mooiste resultaten naar boven. *Geschikt voor iedereen boven de 9 jaar.*

Een paradijsvogel knutselen van (struin)afval o.l.v. Hans Vernooij

Vogels vinden overal van allerlei dingen en versieren daar hun nest mee. De prieelvogel en de ekster zijn zulke bijzondere vogels. Er is vanmiddag voldoende struinafval aanwezig, maar verzamelaars zijn zeer welkom hun zakken te legen bij de workshop. *Een mooie manier om zwerfafval een tweede leven te bezorgen.*

Maak een geluksteen hanger van speksteen o.l.v. Mandy Jones

Vijl, schuur en polijst een stukje speksteen tot een vorm – bijvoorbeeld een vis, hartje, maan, abstract – dat voor jou geluk symboliseert! Het wordt een mooi en lekker glad steentje dat je voortaan altijd bij je wilt hebben.
Ik help je om er een gaatje in te boren voor een koordje zodat je hem kunt dragen om je nek of pols.
Het is een beetje stoffig werk dus neem oude kleding mee.

Maskers schilderen a la Jeroen Bosch o.l.v. Hans Beringen

In het jaar van Jeroen Bosch laten we ons inspireren door deze fantastische fantasie-kunstenaar uit 1500. Er worden maskers beschilderd in de stijl van de meester.
Voor iedereen met een beetje fantasie.

Woensdag 30 maart
van 13.00-15.30 uur
in atelier kunstenaars

Beeldhouwen: mooie vorm uit speksteen maken o.l.v. Mandy Jones

Atelier The Art Room, Burensedijk 31, Buurmalsen

Aan de slag met vijlen en watervast schuurpapier om een stukje speksteen (zachte steensoort) tot een geheel eigen vorm te bewerken. Je kan kiezen om het steen te vijlen tot een favoriet dier, hartje of tot een (semi)abstracte vorm dat gewoon super lekker in de hand ligt. Door het werkstuk te polijsten wordt het verrassend glad en glanzend.
Je gaat naar huis als trotse maker van een prachtig aaibaar object!

Draaien en handvormen in klei o.l.v. Anke de Jong

Potterie Diemarel, Waalbandijk 1 te Ophemert

Klei is een grillig en gewillig materiaal. Met de handen valt de klei te boetseren in een fantasiedier of een fraaie schaal. Of kom werken aan de draaischijf en draai zelf een potje of een beker, dat is nog een hele kunst. *Kom het uitproberen en leef je uit in klei!*

Woensdag 6 april
van 14.30-16.30 uur
in atelier kunstenaars

Schilderen op keramiek en boetseren met klei o.l.v. Anna Sloot

Keramiek-Atelier, Pastoriestraat 4 te Opijnen

Drink uit eigen beker of eet van je zelf beschilderde bord! De beker of het bord is al een keer gebakken in de oven als je begint met tekenen en schilderen met speciale keramiekverf. Daarna wordt het nog een keer gebakken en is het klaar voor gebruik. Smakelijk eten!
Tevens is er de mogelijkheid je handen in de klei te zetten en iets moois te boetseren.

Beestenboel! Knutselen en schilderen in 3D o.l.v. Anneke Gostelie

Atelier De Brandweerkazerne, Koningsstraat 15 te Haaften

Dit wordt een uitdaging: tekenen en schilderen in het platte vlak. Daarna maak je er een 3D schilderij van door er iets echts aan toe te voegen (neus, oren, doppen) waardoor het een vervreemdend en grappig effect krijgt.

Zaterdag 30 april t/m zondag 8 mei

Open van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur

Toegang vrij, gratis parkeren

NB: een selectie van deze expositie is in Stroomhuis voorts te zien gedurende de zomermaanden, t/m 25 september. De te tonen kunstwerken zijn gemaakt tijdens workshops voor kinderen, georganiseerd door kunstenaars van WaardArt, zie onder.

Dat is de organisatie van beeldend kunstenaars in de gemeenten Geldermalsen en Neerijnen.

Schilderen met bijenwas o.l.v. Marty Krielen

Een paradijsvogel knutselen van (struin)afval o.l.v. Hans Vernooij

Een geluksteenhanger maken van speksteen o.l.v. Mandy Jones

Maskers schilderen a la Jeroen Bosch o.l.v. Hans Beringen

Beeldhouwen: mooie vorm uit speksteen maken o.l.v. Mandy Jones

Draaien en handvormen in klei o.l.v. Anke de Jong

Schilderen op keramiek en boetseren met klei o.l.v. Anna Sloot

Beestenboel! Knutselen en schilderen in 3D o.l.v. Anneke Gostelie

Het werk van de kunstenaars van Waardart kunt u vinden via de website www.waardart.nl

Expositie van:

Rob Maingay, beeldhouwer

Jeannette van der Schaaf -Hofman, schilderes en

Ria van Steenhardt Carré-Lammers, edelsmid

Abstract en Vorm

Woensdag 18 mei t/m zondag 12 juni

Open van dinsdag t/m zondag van 11.00 tot 17.00 uur

Toegang vrij, gratis parkeren

Rob Maingay

Rob Maingay (1939) is een Rotterdamse beeldhouwer, geboren in toenmalig Nederlands Indië. Zijn atelier bevindt zich in een voormalig gemeentegebouw, op een binnenterrein van circa 800 m2. Een deel is ingericht als beeldentuin.
Rob heeft in de loop der jaren beelden vervaardigd van uiteenlopende materialen.
Zo is hij begonnen in brons, is later overgestapt op beton, roestvrij staal, hout en uiteindelijk is hij bij steen terecht gekomen.

Ieder materiaal kent zijn eigen verwerkingsmethode.
Het opvallende aan Robs werk is dat de techniek uiteindelijk bepalend is voor de vorm.

Dat geldt zowel voor de techniek, die beschikbaar is bij de leveranciers van de materialen, als de techniek die Rob zelf ontwikkelt.
Hij gaat uit van de soort en de vorm van materialen zoals hem die (kunnen) worden aangeleverd en daarmee zijn de machines die aanwezig zijn bij de leveranciers van die materialen medebepalend voor het eindresultaat.
Denk daarbij aan zaagmachines bij steenfabrieken of de breedte van de planken waarin een bepaalde houtsoort kan worden geleverd.

Uitgaande van de mogelijke grondstoffen maakt Rob kleine 'probeersels' totdat hij de gewenste resultaten heeft verkregen.
Met de gevonden gereedschappen en opgedane ervaring ontwerpt en vervaardigt hij dan uiteindelijk de beelden.

Toch is er een lijn te ontdekken in de overstap naar andere materialen en/of technieken.

Die lijn is ook duidelijk zichtbaar in een aantal beelden.

De werkwijze van Rob m.b.t. graniet, hardsteen en marmer is vrijwel identiek.

Eerst worden van hout kleine modelletjes gezaagd en geplakt die deels nog uit elkaar te halen zijn.

Deze zijn uiterst handig om de mensen in de zagerij duidelijk te maken hoe de zaagsneden precies dienen te lopen.

In een aantal ronde beelden zijn de zaagsneden van ongeveer een halve centimeter breed nog duidelijk zichtbaar.

Voor kolommen die uit meerdere brokken bestaan worden de brokken ook nog eens doorboord.

Zijn de stukken eenmaal gezaagd, dan volgt een langdurig proces van schuren en polijsten.

Dat gebeurt met diamant-schijven op een haakse slijper.

Door doorboorde stukken wordt een roestvrij stalen stang gestoken die met moeren aan beide zijden de beelden stevig gespannen rechtop houden.

Zie ook: https://www.youtube.com/watch?v=IJP0xRqAs74

Jeannette van der Schaaf-Hofman

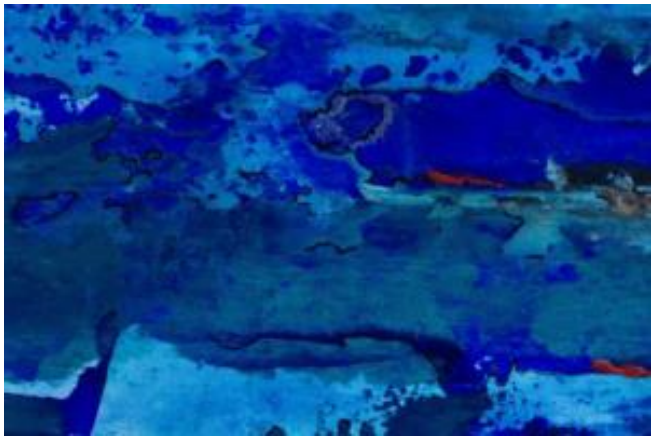

In 2003 ruilde Jeannette (1943) de contrabas in voor beeldende kunst en nam haar tweede grote liefde, tekenen en schilderen, weer op. Sinds 1980 woont en werkt zij in Tiel.
In 2011 werd zij Jury winnaar 'Talens Palet' regio Rivierenland en was als finalist te zien in het CODA museum te Apeldoorn. In de loop der jaren volgde zij, o.m. via de Plantage in Tiel, bij diverse kunstenaars lessen en workshops op zowel twee als drie dimensionaal gebied.

Na een workshop Abstract schilderen bij Lieke Jongeneelen van LiJo-Art in Culemborg bleef zij daar enkele jaren lang schilderen. Volgde daar ook workshops van Ageeth Leemkuil (materieschilder) en Sylvia van Opstall (portret). Bij laatstgenoemde heeft zij nog regelmatig portretschilderles en ze schildert verder zelfstandig in het eigen atelier thuis en in Duitsland.

Haar fantasie wordt geprikkeld door indrukken tijdens reizen, muziek, antieke foto's, fotobeelden uit tijdschriften en materialen die zij vindt.
'Het is een heerlijk medium om anderen te laten delen in de schoonheid die je ziet in kleine en grotere dingen om je heen, maar ook soms om kanttekeningen te plaatsen bij vraagstukken die vandaag de dag spelen'

Zij maakt o.m. collages op doek en papier, gebruikt allerlei soorten materiaal, zoals karton, papier, vitrage, verbandgaas, lood, ijzer, borduurzijde etc.
Vanuit de ontstane vorm en de kleuren die zij laag over laag aanbrengt in combinatie met diverse technieken, acrylverfsubstantie, pastel, inkt etc. groeit zo het werk al schilderend vanuit haar gevoel, waarbij zij reageert op wat er gebeurt.
Het betreft vaak een mix van figuratief en abstract, met ruimte voor eigen interpretatie.

Zij exposeert voornamelijk in Gelderland.

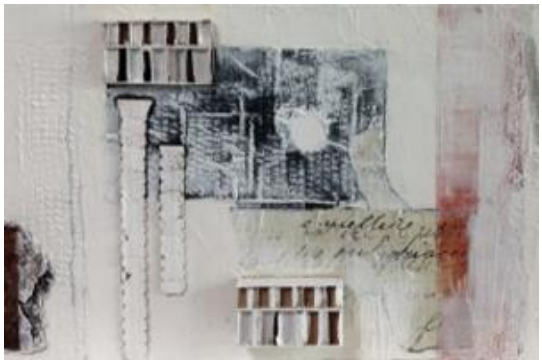

Werken van haar hand, waaronder portretopdrachten, hangen in zowel Nederland, Frankrijk als Duitsland.

Ria van Steenhardt Carré-Lamers

Ria Lamers is geboren in de Haarlemmermeer (1951) en getrouwd met Hans van Steenhardt Carré. Tijdens haar schooltijd was ze meer bezig met tekenen en kleding maken dan met schoolzaken. In 1972 ontwierp zij haar eerste ringetje. Hoewel altijd creatief bezig duurde het, vanwege een druk bestaan met een eigen bedrijf, tot 2002 voordat zij zich echt ging verdiepen in het edelsmeden.

Vanuit haar toenmalige woonplaats Soerendonk volgde ze een cursus edelsmeden bij het Kunstcollege in Weert, onder leiding van Tylo Werz.

In 2007 verhuisde ze naar Zaltbommel en ging cursussen volgen bij Birgit Doesborg van Metalartcreations.

Ria werkt bij voorkeur met zilver en goud en veelal in opdracht.

Het is een eer als mensen je vragen een sieraad van een geliefde of familielid om te vormen naar een nieuw sieraad. Samen met de opdrachtgever maken we dan een nieuw ontwerp.

Ria laat zich inspireren door de oorspronkelijke materialen en de persoon van de opdrachtgever.

Haar werk varieert van eenvoudige sieraden tot complexe constructies.

Uitgelicht

Exposanten gezocht voor Leerdamse locaties

Voor diverse locaties in Leerdam zijn wij op zoek naar exposanten.

De genoemde locaties zijn het meest geschikt voor schilderijen, tekeningen en foto's.

Exposeren is gratis en op eigen risico. Een expositie duurt 3 maanden.

Uw expo wordt gratis vermeld in KUNSTstof-magazine.

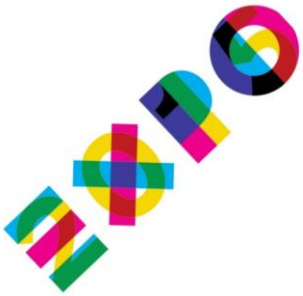

Dit zijn de beschikbare locaties:

- Stadspodium GO Leerdam-Centrum
- Emma Woonzorg Leerdam-West
- Gezondheidscentrum Poort van West, Leerdam-West.

Heb je belangstelling?

Neem dan contact op met sylviabosch@leerdamskunstenaarscollectief.nl

GOED GEZIEN – GOED BEKEKEN

(vereniging voor amateurkunst)

De vereniging Goed Gezien – Goed Bekeken is in 2013 opgericht, maar is eigenlijk een voortzetting van de Amateurkunsttentoonstelling die vanaf1989 georganiseerd wordt.

De leden van de vereniging zijn amateurkunstenaars uit de Alblasserwaard, maar komen ook van buiten deze regio. Zij houden zich bezig met tekenen, schilderen, airbrush, collages, fotograferen, grafische technieken, keramiek, beeldhouwen, textiele werkvormen, houtbewerking, ijzer smeden en schrijven.

In 2013 ontstond de noodzaak een officiële vereniging op te richten .
De activiteiten werden toen uitgebreid.
De vereniging biedt tegenwoordig elk kwartaal een workshop of lezing aan en geeft 4 keer per jaar een Nieuwsbrief uit.

Bijzonder is dat er met 6 locaties afspraken zijn om daar te exposeren. Alle leden kunnen hier gebruik van maken. De tentoonstellingscommissie gaat ieder kwartaal op zoek naar exposanten en helpt mee om hun tentoonstelling in te richten.

De Amateurkunsttentoonstelling is nog steeds het paradepaardje van de vereniging.

Jaarlijks kunnen leden en niet-leden meedoen met deze tentoonstelling , die drie dagen duurt en tot op heden altijd in het 3e weekend van november wordt gehouden. Elk jaar wordt er een andere locatie gekozen, waardoor iedereen gelegenheid krijgt om mee te doen met de tentoonstelling of om deze te bezoeken. Doordat veel leden meedoen, is het altijd een zeer gevarieerde tentoonstelling.

Voorafgaand aan de Amateurkunsttentoonstelling wordt ook het Scholenproject opgestart. Scholen uit de regio kunnen zich hiervoor aanmelden. Zij betalen een bescheiden bedrag per klas, waarvoor zij het volgende krijgen: een lespakket in het thema dat voor dat jaar is gekozen, een bezoek van een (amateur-)kunstenaar in de klas, meedoen met de wedstrijd voor de leerlingen en een rondleiding tijdens de amateurkunsttentoonstelling.

CBS "De Bron"

"Wegwijzer"

1e prijs

Naast bovengenoemde activiteiten wordt aan onze leden regelmatig gevraagd om mee te doen met atelierroutes, te participeren in de Week van de Amateurkunst en te assisteren bij kunstprojecten op scholen of andere evenementen.

Wil je zien wat onze leden allemaal maken? Neem dan eens een kijkje op onze website www.goedgezien-goedbekeken.nl of kijk op www.facebook.com/amateurkunst

Via onze website kun je lid worden van de vereniging voor een bedrag van € 15,00 per jaar.

" Noorderlicht, Aurora Borealis"

Gefotografeerd in IJsland (maart 2016) door Mimi van Rossem, journalist Extra Nieuws Leerdam.

galerie atelier Laura

Vintage kleding, schoenen, tassen, sieraden en natuurlijk kunst

Laura heeft zich deze keer niet alleen toegewijd aan haar schilderijen maar heeft ook nog een een prachtige collectie van vintage kleding en schoenen voor u samengesteld. Veel leer, jassen, blazers, rokken, noem maar op. Alles wat vrouwen willen. Kom kunst kijken, kleding passen, sieraden uitzoeken en dat alles onder het genot van een drankje.
En mannen, kom gerust mee, entertainment genoeg.
Vanaf 5 mei.

Openingstijden:
donderdag en vrijdag 11.00 - 17.00 uur
zaterdag en zondag 13.00 - 17.00 uur
en op afspraak

Laura en Peter Mol | Dorpsstraat 5d | 4152 EM Rhenoy
T 0345 64 32 44 | M 06 57 68 37 20 | E info@galerielaura.nl | I www.galerielaura.nl

“ Expositie Atelier Bernard Heesen “

Bernard Heesen werd opgeleid tot architect aan de Technische Universiteit te Delft. Al tijdens zijn studie werkte hij in het glasatelier van zijn vader Willem Heesen, “ De Oude Horn” in Acquoy, waar hij vertrouwd raakt met de ambachtelijke traditie van het glasblazen. Vlak voor Bernard zou afstuderen koos hij voor een loopbaan in het “hete” glas. Bernard Heesen begon als glasblazer voor de grondleggers van de Nederlandse glaskunst Andries Copier, zijn vader Willem Heesen en andere bekende kunstenaars. In zijn streven naar vernieuwing past Bernard Heesen in de Leerdamse glastraditie. Hij laat toeval in het maakproces bijdragen aan vorm en expressie van zijn producten. Bernhard is een van de weinige glasblazers die ons land nog heeft. Zie de meester aan het werk op zaterdag en zondag van 12- 17.00 uur

Waar: Atelier Oude Horn Acquoyseweg1, Acquoy Gelderland (voer in TomTom het adres Meerdijk 26, Acquoy)

Wanneer: 2 , 3 april van 12 - 17 uur Meer informatie: www.deoudehorn.com

“ Jan Mankes, Hollands meest verstilde schilder “

door Sylvia Bosch

Zes jaar lang heeft de schilder Jan Mankes in Friesland gewoond en gewerkt. Dat was van 1909 tot 1915. Hij woonde in die periode bij zijn ouders, nagenoeg op de grens van ’t Meer en Beneden-Knijpe. Mankes (1889) werd niet oud, ruim dertig. Na een lang ziekbed – hij had tbc – overleed hij in 1920 in het Gelderse Eerbeek.

In Friesland ontwikkelde Jan Mankes, een jonge twintiger, zich als vrije kunstenaar. Naast tekenen en schilderen, waarmee hij in Delft en Den Haag al vertrouwd was geraakt, ging hij zich in zijn Knijpster atelier bekwamen in andere technieken. In 1910 begon Mankes te etsen, in 1911 maakte hij zijn eerste litho en in 1913 zijn eerste houtsnede. Eind 1912 kreeg hij een eigen ets pers en kwam er een gestage stroom van etsen op gang. Na zijn verhuizing in het najaar van 1915 naar Den Haag, was het daar kunstbroeder Chris Lebeau die hem belangrijke adviezen gaf over de techniek van het maken van afdrukken en over houtsnijden.

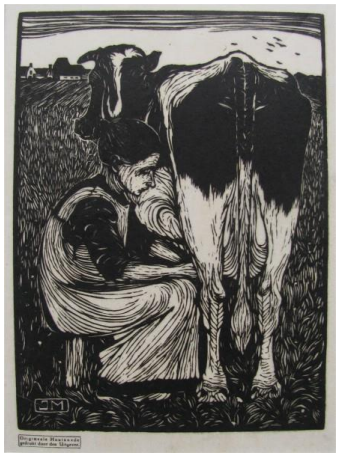

Jan Mankes was erg gehecht aan zijn atelier. Het liefst was hij daar bezig in zijn eigen, vertrouwde wereld, omringd door exotische voorwerpen en een grote verscheidenheid aan vogels en andere dieren.

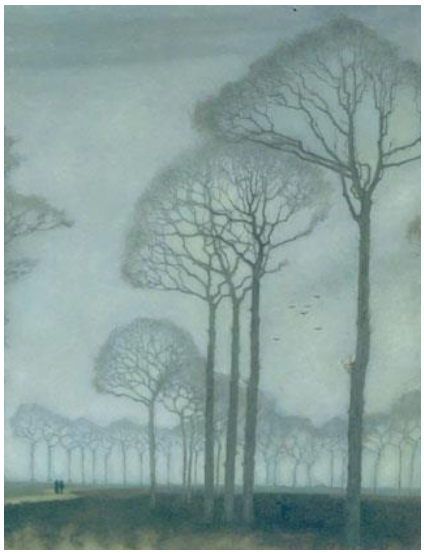

portret van Annie Zernike

Zijn atelier verliet hij alleen om twee redenen: bestudering van het werk van andere kunstenaars (in Den Haag en Amsterdam) én natuurstudie, zoals wandelingen in het veld of naar het woud (de bossen van Oranjewoud). Vanaf 1913 kwam daar een derde reden bij, namelijk zijn ontluikende liefde voor de doopsgezinde predikante van Boven-Knijpe, Annie Zernike. Ze was de eerste vrouwelijke predikant in Nederland. In de zomer van 1913 kwam het duo voor het eerst echt in gesprek, bij Jan thuis. Annie dacht en voelde links-idealistisch, en dat deed Jan ook. Hun interesses, zo ontdekten ze weldra, vloeiden in elkaar over: de schilderkunst van de oude meesters, literatuur, dichtkunst en wandelen in de natuur. Ze werden verliefd op elkaar en trouwden.

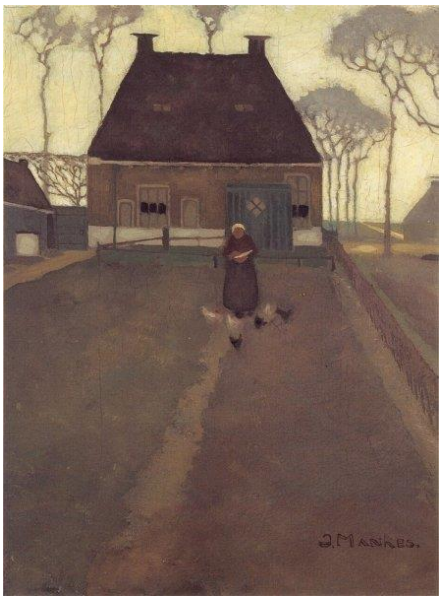

In 1916 verhuisden ze naar Eerbeek in Gelderland omdat ze dachten dat die bosrijke omgeving goed zou zijn voor Mankes, die inmiddels aan tuberculose leed. In deze periode woonde hij ook enkele maanden in Nunspeet. In 1918 werd hun zoon Beint geboren, vernoemd naar Jans vader. Mankes was erg ziek en lag veel in bed; wanneer het iets beter ging werkte hij onafgebroken.

In 1920 overleed hij aan zijn ziekte, toen hij 30 jaar oud was. Hij werd begraven in Eerbeek.

Mankes liet een oeuvre na van zo'n 150, met name kleine, schilderijen, ongeveer 100 tekeningen en zo'n 50 prenten. In meer dan de helft van zijn werk is de natuur het belangrijkste onderwerp. Daarnaast maakte hij zelfportretten, portretten (met name van zijn vader, zijn moeder en zijn vrouw), stillevens, landschappen en interieurs. Mankes exposeerde al veel gedurende zijn leven en werd zeer gewaardeerd.

In het begin schilderde Mankes met name donkerkleurige vogels en later ook veel lichtgekleurde, met name witte, dieren. De kunstverzamelaar Pauwels was zijn mecenas en stuurde hem naast materialen ook vaak bijzondere vogels die hij kon schilderen. Zijn werk kenmerkt zich met name door een zekere stilte.

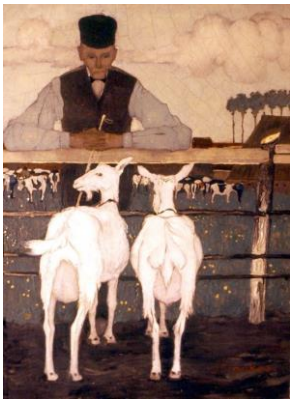

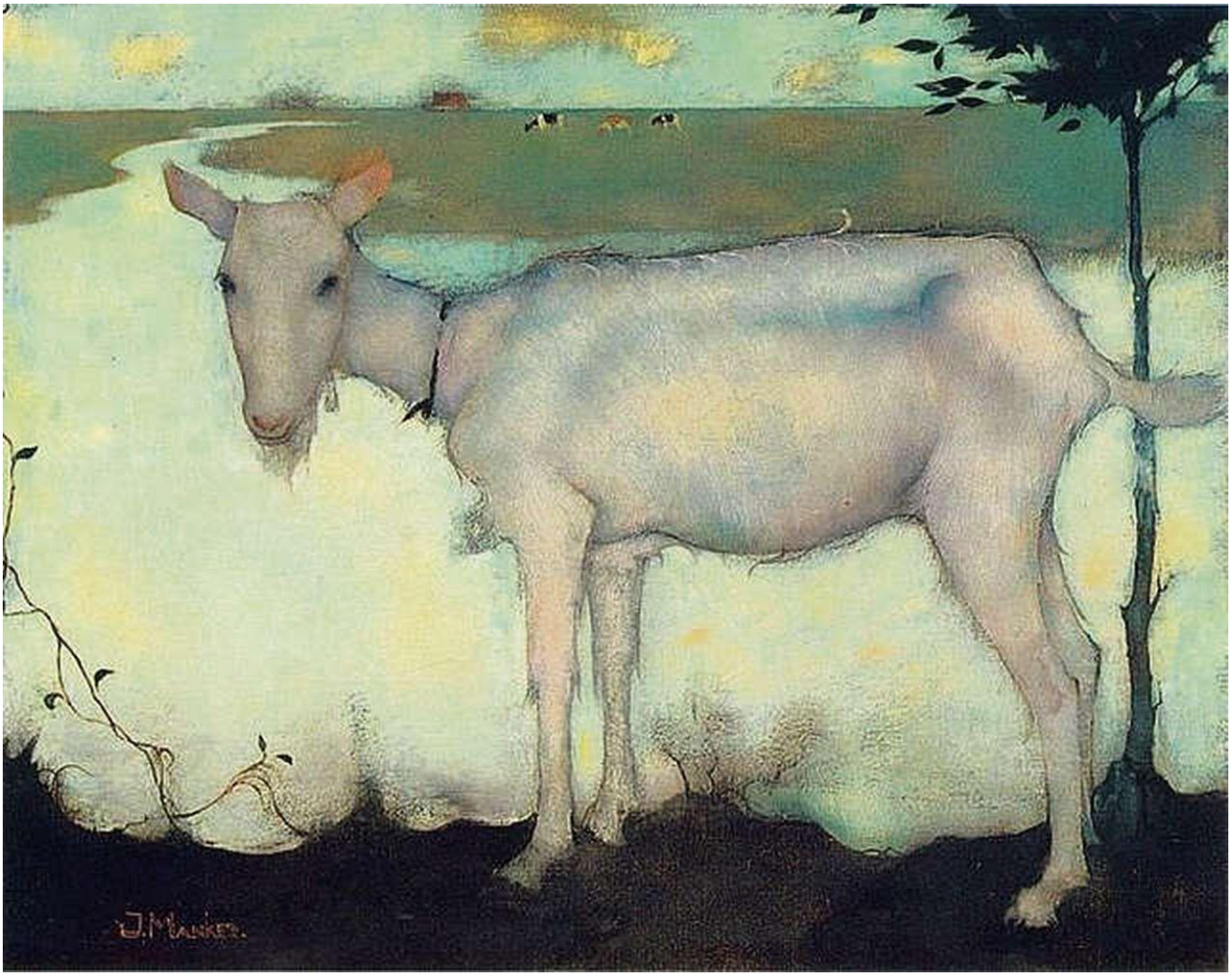

In 1923 noemt Richard Roland Holst Mankes Hollands meest verstilde schilder. Deze stilte wordt veroorzaakt door evenwichtige composities en ingetogen kleurgebruik, alsmede een nauwelijks zichtbare penseelstreek.

Zijn werk werd tentoongesteld in het Scheringa Museum voor Realisme. De collectie is vanaf voorjaar 2015 ondergebracht in museum MORE dat gevestigd is in het (daartoe uitgebreide) voormalige gemeentehuis van het Gelderse Gorssel.

Op https://www.youtube.com/watch?v=bVUeDMkMmjQ vindt u een link naar een YouTube filmpje over Mankes en kunstenaars die hem bewonderen.

Museum MORE

Hoofdstraat 28

7213 CW Gorssel

www.museummore.nl

tel. 0575-760300

Openingstijden: Dinsdag t/m zondag 10.00 - 17.00 uur

Het ‘Kyrie’ uit de ‘Petite Messe Solennelle’ van Gioaccino Rossini.

Rob Witteveen over een unieke samenwerking met LingeVocaal in een compositie van Rossini.

Gioachino Rossini (1792-1868) componeerde tot zijn 38ste voornamelijk opera’s, en gunde zichzelf daarna een rustige ‘oude dag’ in Parijs waar hij inmiddels woonde. Rossini wordt door sommige musicologen ‘lui’ genoemd, maar als je vóór je veertigste al meer dan veertig opera’s hebt gecomponeerd, dan ben je toch bepaald niet lui.

Wel was zijn werkwijze ‘economisch’ (dat wil zeggen efficiënt: hij gebruikte soms voor verschillende opera’s dezelfde ouvertures) en richtte hij zijn leven comfortabel in (hij componeerde liefst in bed).

Rossini hield ook van lekker eten; zijn liefhebberij was koken en het zelf samenstellen van heerlijke recepten, waarvan de “Tournedos Rossini” een klassieker is geworden in de betere restaurants. Het betreft een recept voor haasbiefstuk op een in jus gedrenkte crouton, geserveerd met in boter gebakken ganzenlever en enkele plakken geschaafde truffel, besprenkeld met Madeira.

“Tournedos Rossini”

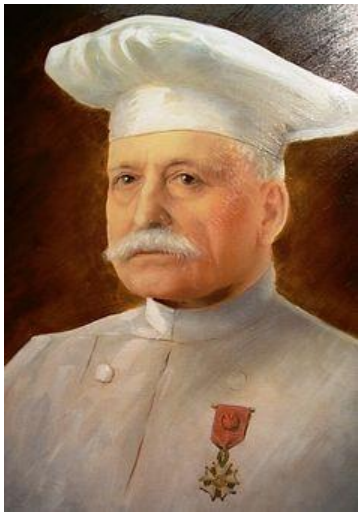

chef-kok Auguste Escoffier

Rossini liet zijn recept tot smakelijk gerecht omtoveren door chef-kok Auguste Escoffier van restaurant Café Anglais. Het verhaal gaat dat het gerecht dan heimelijk werd opgediend om niet aan de andere gasten te hoeven laten zien, kennelijk vanwege de nogal ongebruikelijke bereiding. De ober keerde daarbij discreet de rug naar de andere tafelgasten toe (tourner le dos is de rug toekeren). Aldus wordt het gerecht sindsdien Tournedos Rossini genoemd.

In Parijs schreef Rossini ook z’n laatste composities, naast werken voor strijkorkest een reeks pretentieloze pianostukjes die hij de ‘zonden van een oude man’ noemde, maar ook nog twee grote geestelijke composities, zijnde een ‘Stabat Mater’ voor solisten, koor en orkest en de ‘Petite Messe Solennelle’, die toch ook een uur duurt en eveneens in een versie voor solisten, koor en orkest bestaat.

Maar de oorspronkelijke versie van deze ‘Kleine Plechtige of Gewijde Mis’ is gecomponeerd voor solisten, kamerkoor en als begeleiding twee piano’s (vleugels) en een groot harmonium. Het kamerkoor zingt vierstemmig (sopraan, alt, tenor, bas) en bestaat uit twaalf vocalisten, waarbij Rossini de twaalf apostelen in gedachten had. Maar hoe gewijd de tekst ook is, de zang en muziek vertoont soms theatrale trekjes (opera!) en de instrumentale begeleiding is helemaal wonderbaarlijk, want nooit eerder zo vertoond.

Het contrast tussen de lange legato lijnen van de gedragen koorpartijen en de vele korte staccato noten van de twee piano’s is groot. Ook ongewoon is dat vooral de linkerhelft van de klavieren wordt bespeeld, met dus vele lage basnoten die alsmaar repeterend omhoog en omlaag meanderen. De vele korte pianotonen worden aan elkaar geplakt, zeg maar verbonden, door volle akkoorden op het harmonium.

Dat instrument kennen wij als calvinistisch huisorgel, ook wel het ‘zerebeenorgel’ genoemd, omdat je voortdurend moet trappen op twee brede pedalen om de balg van lucht te voorzien. Maar Rossini laat het harmonium juist vrolijk kwinkeleren met z’n uitbundige ta-ta-ta-taa’s. Zo kennen wij het harmonium niet, maar het verraadt wel stiekem de nauwe familieband met de accordeon, die we als een vrolijke noot kennen in smartlappen en zeemansliederen.

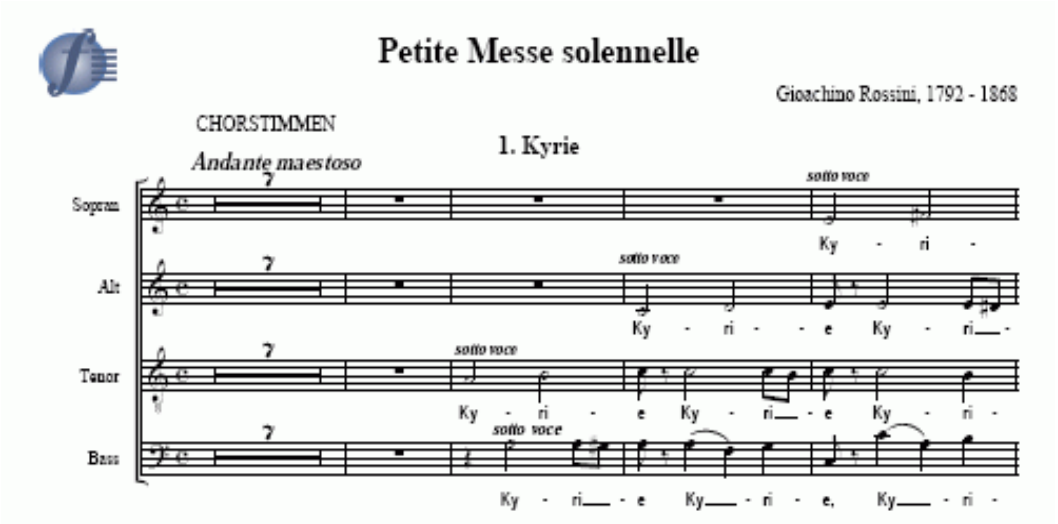

Rossini maakte van zijn 'Kyrie', het openingsdeel van zijn lange mis, zo'n vindingrijk stuk vol harmonische geheimen, dat ik het ooit een keer wilde leren spelen. Na jaren uitstel zette ik toch eens een opname met een langzame uitvoering op en maakte me al luisterend en oefenend de muziek eigen, totdat ik het zonder die cd en dus uit m'n hoofd kon spelen. Want ik kan geen noten lezen.

Maar wat nu?

Wat moet ik met een koorbegeleiding zonder koorzang?
En wat moet een koor met dit stuk zonder instrumentale begeleiding? Een heel orkest huren? Twee vleugels huren, en ergens een antiek maar nog goed werkend harmonium opsnorren? Twee goede pianisten en een organist smeken om voor een schijntje te komen begeleiden? Dus sloegen we twee vliegen in één klap: de accordeonist vroeg het koor om mee te doen, en het koor zei volmondig, vierstemmig en twaalftoons: JA!

En zo is het gekomen dat we in een éénmalig concert onze krachten bundelen en het 'Kyrie' van Rossini op zaterdagavond 21 mei 2016 in het prachtige Heukelumse kerkje laten klinken.
Of Rossini zich dan (met zijn rug) in z'n graf omdraait, weten we niet, maar zo ja, dan doet 'ie postuum nog een Tournedos Rossini.

Rob Witteveen, Leerdam.

Geniale beeldhouwster Camille Claudel sterft roemloos na dertig jaar in een psychiatrische inrichting

Camille Claudel werd in 1864 geboren in het Franse plaatsje Villeneuve-sur-Fère in de provincie Champagne.

Al zeer jong begon Camille Claudel op eigen houtje te boetseren en te beeldhouwen, en kreeg ten slotte van haar vader gedaan dat ze lessen mocht gaan volgen.

Als kind was ze al geobsedeerd door alles wat met beeldhouwen te maken had. Volgens een vriend draaide het hele huishouden om haar geïmproviseerde atelier.
Paul, haar broer, die in 1868 ter wereld kwam en later een bekend auteur/dichter werd, herinnerde zich dat ze een wrede invloed op zijn kindertijd heeft gehad, omdat iedereen moest doen wat zij zei.
Dat Camille talent had bleek uit het feit dat ze al portretten van Napoleon en Bismarck maakte in die tijd.

Op twaalfjarige leeftijd verhuisde vader Claudel in 1881 met zijn gezin naar Nogent-Sur-Seine, een stadje ten zuidoosten van Parijs. Er woonden in het stadje twee belangrijke beeldhouwers: Alfred Boucher en Paul Dubois, die in 1878 directeur werd van de Ecole des Beaux-Arts in Parijs.

Boucher was eveneens een getalenteerd beeldhouwer. Hoewel hij pas twintig was, had hij al sinds 1874 in de Salon geëxposeerd.

Hij spendeerde zijn hele leven andere kunstenaars aan te moedigen hun talenten te ontwikkelen; Chagall, Soutine, Modigliani, Lipchitz, Archipenko en Zadkine waren na Claudel zijn protegées.

Louis-Prosper Claudel met Camille, Louise en Paul

Louis-Prosper Claudel bracht zijn dochters (Camille en Louise) werk onder de ogen van Boucher, die diep onder de indruk was en haar bij Dubois introduceerde.

Met de steun van beide mannelijke artiesten werd Camille toegelaten in de Academie Colarossi, een van de weinige kunstopleidingen die vrouwelijke studenten aannam.

Camille Claudel

Academie Colarossi

Camille besloot naar Parijs te gaan rond 1881. Haar ouders waren bezorgd over haar toekomstperspectieven; van alle kunsten had Camille de meest ondankbare gekozen.

Daarnaast bracht beeldhouwen weinig inkomsten. De Claudels hadden geen geld om haar opleiding te betalen.
Dat maakte niet uit: Camille organiseerde een 'kolonie' studentes die de huur en het salaris van modellen en leraren deelden. Ze studeerde een tijd samen met Boucher, maar die vertrok op een gegeven moment voor 6 maanden naar Florence na het winnen van de Prix de Salon. Voor hij wegging vroeg hij zijn leraar Paul Dubois om Camille advies te geven over haar beeldhouwkunst. Toen die ging kijken naar haar werk zag hij grote overeenkomsten met dat van Rodin. Camille kende Rodin toen nog niet. Op aanbeveling van Dubois werd Rodin uitgenodigd om les te geven aan de groep rond Camille.

De ontmoeting tussen de drieënveertigjarige Rodin en de negentienjarige Camille was de eerste aanzet voor een vijftien jaar durende verhouding.

Als Camille Claudel in 1884 op 19-jarige leeftijd de vierentwintig jaar oudere, getrouwde Rodin ontmoet wordt zij al snel zijn assistent en minnares. De gevolgen daarvan op haar leven waren groots, want zeker aan het einde van de negentiende eeuw werd zo'n buitenechtelijke relatie niet geaccepteerd. Wanneer de 'schandalige' relatie tussen Camille Claudel en Auguste Rodin bekend wordt, krijgt ze problemen met haar familie, vooral haar moeder, en moet ze de ouderlijke woning verlaten. Van dan af woont ze alleen: ze heeft nooit samengewoond met Auguste Rodin die zijn meer dan twintig jaar durende verhouding met Rose Beuret niet wil afbreken.

" Camille aan het werk" rechts Jessie Lipscomb

Rodin was zo onder de indruk van haar werk, dat hij haar de handen en voeten van zijn beelden liet maken, elementen die in zijn werk van groot belang waren.
Op artistiek vlak is het duidelijk dat Camille Claudel beïnvloed werd door Auguste Rodin, maar het omgekeerde is ook waar. Voor Rodin was de relatie met Camille zeer vruchtbaar, niet in het minst op creatief gebied.

" La Valse " Camille Claudel

" L'abandon " Camille Claudel

Tussen 1884 en 1894 maakte hij een groot aantal erotische beelden, waaronder De Kus. Deze drukten, zoals hij zelf zei, zijn ideeën over de liefde uit.

" Femme accroupie ", Camille Claudel

Claudel was een getalenteerde beeldhouwster. Het werk Femme accroupie (Gehurkte vrouw) uit 1884/85 dat Claudel maakte toen ze net twintig was bewijst dat zij op zeer jonge leeftijd al de beeldtaal op hoog niveau wist te spreken. Het is niet vreemd dat Rodin haar direct in zijn atelier in dienst nam, toen hij haar werk zag.

Struyk herkent de invloed van Rodin in latere werken van Claudel als het werk L'homme Penchée (De gebogen man) dat typisch Rodineske trekken vertoont zoals overdreven spiermassa's, een grove bewerking van het figuur en de overgang van de handen in de sokkel. Maar het belangrijkste vindt Struyk juist het verschil met Rodin.
'Terwijl Rodin zeer expressieve, groteske beelden creëerde, gaat van Claudels werk het fijne, kleine en emotionele uit.
Daar waar de beelden van Rodin zich uitstekend lenen voor monumenten, is Claudels werk juist bij uitstek geschikt voor privécollecties', aldus de beeldhouwer.

"La Musa en Llamas" Camille Claudel

"Rodin " Camille Claudel

Madame Paris, kleindochter van Paul Claudel, de broer van Camille, kocht op haar negentiende het eerste beeld van haar oudtante. Volgens haar heeft Claudel meer invloed gehad op Rodin, dan andersom. Daarmee doelt zij niet alleen op het artistieke vlak: 'Ze had een buitensporige behoefte alles om haar heen te controleren,' meent Paris, 'ook Rodin leed onder haar dwangmatigheid'.

In 1885 maakte Camille haar debuut in de Salon met twee Rodin-achtige werken.

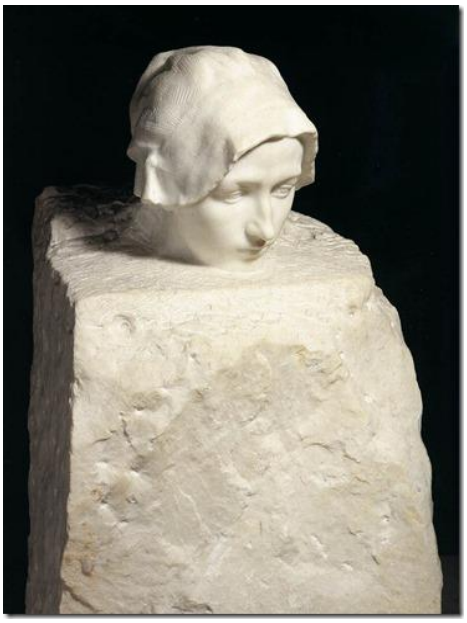

"onaf portret in terracotta met als titel "jeune femme aux yeaux clos 1885 " Camille Claudel

Rodin besprak alles met haar en nam pas een beslissing als zij het er volledig mee eens was. Tussen 1886 en 1887 ontstond echter een spanning in de relatie.

Camille ging met een gezamenlijke vriendin, Jessie Lipscomb, een beeldhouwster, naar Engeland. Uit haar correspondentie met Rodin blijkt dat hij Camille veel brieven schreef over de leegte die hij voelde na haar vertrek. Hij wilde graag dat ze terugkwam. Niets hielp, ze schreef niet terug. Uiteindelijk nodigde Jessie hem uit naar Engeland te komen.
Echter, de ontmoeting met Camille was geen succes. Rodin's aanwezigheid irriteerde haar. Hij moest weer terug naar Frankrijk. Wat de spanning tussen hen veroorzaakte is niet precies duidelijk. De brieven die Rodin aan Camille schreef zijn volgens sommigen zoekgemaakt.

Uit de herinneringen van Jessie Lipscomb weten we dat Camille twee onwettige zonen van Rodin kreeg. Hij wilde ze niet als de zijne erkennen en vond dat het vaderschap voor andere mensen was. Camille en hij hadden belangrijker zaken aan hun hoofd dan kinderen op te voeden.

"Jong meisje met bloemenhoed" Camille Claudel

Rodin wilde graag dat ze terugkwam en om dat te bespoedigen regelde hij een opdracht voor haar bij Léon Gauchez, de redacteur van het in die tijd beroemde blad L' Art.
Hij had besloten dat ze een beroemd beeldhouwster zou worden en vroeg zijn belangrijke vrienden hem te helpen haar carrière op te starten.

"Danae" Camille Claudel

"La petite chateleine" Camille Claudel

Na 1889 bracht Camille veel tijd met hem door in zijn favoriete studio. Hier maakte hij honderden schetsen voor nieuwe ideeën, met haar aan zijn zijde.
Gedurende de tijd die zij bij hem werkte, modelleerde ze onnoemelijke details voor hem, vergrootte zijn maquettes en voerde zijn ontwerpen uit.

Voor beiden was het een opwindende tijd. Rodin produceerde vele erotisch getinte werken. Camille volgde hem daarin met haar eigen versie van l'extase de la passion.

Ze won een eervolle vermelding op de Salon van 1888 met een sculptuur van een man die op zijn knieën zit en wanhopig een vrouw vastklampt die op het punt staat in zijn armen te vallen. De titel Cacountala slaat op een hindoeïstisch mythologisch verhaal over een kluizenares die stiekem het kind van een koning baart.

"Les Causeuses" Camille Claudel

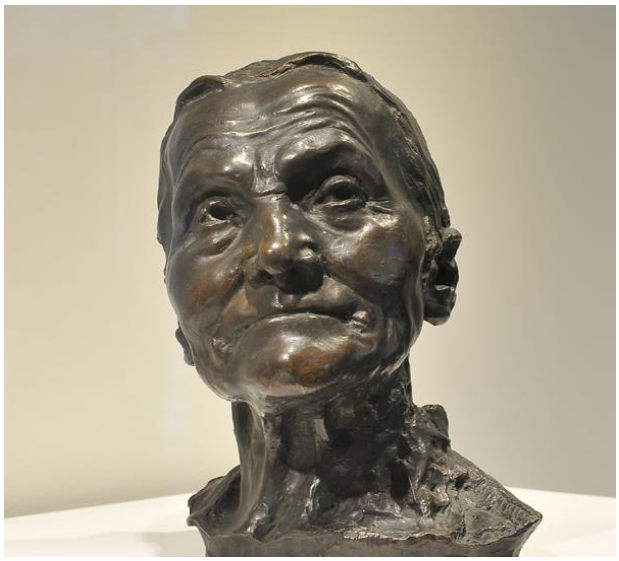

"La Vieille Hélène" Camille Claudel

In 1888- 89 maakte Camille een buste van Rodin die veel aandacht trok op de Salon van 1892. Rodin zelf verklaarde dat het 'het best gebeeldhouwde hoofd was sinds Donatello'.
Het meest spectaculaire werk dat uit haar jaren met Rodin voortkwam was La Valse , een man en een vrouw verbonden in een wals. Van dit beeld werd gezegd dat het 'leek alsof het paar wil gaan liggen en de dans afmaken door met elkaar te vrijen'.
Ondertussen ontstond er een vriendschap tussen Camille en de componist Claude Debussy. Zij schonk hem het beeld en naar het schijnt heeft hij het zijn hele leven gekoesterd.

In de jaren 1891 tot 1893 was het beurtelings aan en uit. Zij had veel contact met componist Claude Debussy en verweet Rodin dat hij teveel rotzooide met modellen.
Nu Rodin wat meer geld verdiende en modellen kon huren, ging een nieuwe wereld voor hem open. Zijn reputatie van meest succesvolle beeldhouwer van Parijs maakte het hem mogelijk wat men toen un érotique noemde, te worden, een serieus verzamelaar van interessante vrouwen.

Afgezien van de vele avontuurtjes, bleef Rodin Camille en zijn vrouw Rose goed behandelen. Rose kreeg langzamerhand weer meer invloed op Rodin, hetgeen Camille merkte.

De relatie tussen Rodin en Camille Claudel eindigt in 1892, waarschijnlijk na een ongewenste abortus, al blijven ze nog regelmatig in contact, tot 1898.

"Cacountala" Camille Claudel

Het kwam tot een ruzie toen Rose Rodin en Camille tegenkwam op een tochtje door de stad. In 1893 schreef Camille Rodin een brief over haar twijfels over de relatie en haar verwijdering van Rodin. Ze was weer 'on speaking terms' met haar ouders en verbrak de relatie met Rodin.

"La Vague" Camille Claudel

Tussen 1893 en 1905 produceert Camille Claudel haar meest creatieve werk, waarbij ze ook experimenteert met nieuw materiaal zoals onyx. (Onyxen zijn tweekleurige silicaten, waarbij de kleuren als lagen of banden met elkaar verweven zijn, zie afbeeldingen "La Vague").
Ze is een zeer goede 'vakvrouw' zowel met klei als gips, en in het bewerken van marmer zelfs beter dan Auguste Rodin.

Maar beeldhouwen is zwaar werk en de materialen zijn duur. Alhoewel haar genie wordt erkend heeft ze het moeilijk om te overleven: een eerste bestelling van de Staat loopt op niets uit o.a. omdat Auguste Rodin tegenwerkt. Langzaam maar zeker verzinkt ze in armoede, drinkt te veel en gaat haar gezondheid achteruit.

Na vijftien jaar koos Rodin toch voor zijn vrouw Rose. (2 weken voor haar dood in 1917 is hij uiteindelijk met deze vrouw getrouwd, waar hij vanaf 1864 een verhouding mee had). Vanaf die tijd probeert Claudel haar eigen weg te vinden en een eigen stijl te ontwikkelen.

En alhoewel zij in deze tijd nog steeds exposeert en werk verkoopt glijdt zij af naar de zelfkant van de maatschappij.
Ze leefde twintig jaar zonder Rodin voor haar familie erin slaagde haar in een gesticht te stoppen. Rodin bleef haar in die tijd financieel en moreel steunen, meestal door tussenpersonen. Camille echter, weigerde iedere hulp, als ze wist dat het van Rodin afkomstig was. Ze was een excentriekeling geworden, die haar werk in een staat van euforie maakte, om het in een depressieve bui weer te vernietigen. Ze ontwikkelde de gewoonte om aan het begin van elke zomer alle werken die ze het voorgaande jaar gemaakt had, kapot te maken.

Vanaf 1905, ze is dan 41 jaar, begint het duidelijk te worden dat ze geestelijke problemen heeft: ze vernietigt beelden, verdwijnt herhaaldelijk voor lange perioden en lijdt aan achtervolgingswaanzin waarbij ze zich volledig keert tegen Auguste Rodin die ze beschuldigt van het stelen van haar ideeën en aan het hoofd te staan van een samenzwering om haar te doden.

Camille was weer op goede voet komen te staan met haar familie, maar kon hier niet de waardering voor haar werk vinden die ze nodig had.
Ze bracht lange uren door in musea en maakte wandelingen door de stad. Het werk dat definitief de breuk met Rodin aangaf was L'Âge mûr, (1907).

"L'Âge mûr" Camille Claudel

Een oude man met Rodins grote handen en voeten wordt weggeleid door een oude vrouw, de geest van de ouderdom, terwijl een jong, mooi, naakt tevergeefs probeert hem tegen te houden.

Ondertussen ging haar geestelijke toestand sterk achteruit.

Haar vader die steeds in haar is blijven geloven en getracht heeft haar te helpen, sterft in 1913. Camille wordt hiervan niet op de hoogte gebracht, maar 8 dagen later wordt ze op aanvraag van haar moeder onder dwang naar een psychiatrische inrichting gebracht, eerst in de buurt van Parijs, daarna aan het begin van de oorlog, naar Montdevergues in de buurt van Avignon. Camille werd opgenomen in het gesticht Ville-Evrard.
In de laatste dertig jaar van haar leven dat ze daar zat hebben verschillende mensen, waaronder Rodin en Jessie Lipscomb geprobeerd haar eruit te halen. Jessie wilde niet geloven dat ze gek was.

Gesticht Ville-Evrard

Na een perscampagne die de familie Claudel beschuldigt een geniale beeldhouwster te hebben geïnterneerd, wordt het stil rond Camille Claudel.

Volgens het medisch dossier wordt er herhaaldelijk voorgesteld aan de familie haar vrij te laten, maar dit stuit steeds op een weigering van haar moeder, die haar ook verbiedt post en bezoek te krijgen van iemand anders dan van haar broer, de dichter Paul Claudel.

Armoede en isolatie zijn in de laatste jaren van haar leven het enige dat zij nog kent.

Na dertig jaar opsluiting zal ze op 19 oktober 1943 op 82-jarige leeftijd roemloos sterven.

In de instelling heeft ze nooit meer iets gecreëerd.

Drie dagen later vindt de begrafenis plaats, geen enkel familielid is aanwezig. Aan het begin van de jaren '60 wordt het graf ontruimd.
Camille is allang vergeten, voor de maatschappij en de kunstwereld is zij al jaren dood.

In 1951 organiseert haar broer Paul Claudel een retrospectieve in het Musée Rodin, maar het is eerst in de jaren tachtig dat het grote publiek Camille Claudel herontdekt dankzij verscheidene boeken die aan haar gewijd zijn. In 1984 is er een grote tentoonstelling van haar werk, en wordt er een film gemaakt over haar leven.

"Paul Claudel " (37 jaar) Camille Claudel

Een deel van het werk van Camille Claudel is verloren gegaan omdat ze het zelf vernietigd heeft, maar de ongeveer 90 beelden, schetsen en tekeningen die overblijven geven het beeld van een geniale kunstenares, die nog al te dikwijls vooral beschouwd wordt als de geliefde van Auguste Rodin en de zuster van Paul Claudel.

Leerlinge, muze en minnares van de beroemde beeldhouwer Rodin. Maar zij was méér dan dat. Wie enkele van haar beelden kent, weet dat zij een zeer getalenteerde beeldhouwster was. Helaas is haar werk altijd in de schaduw van Rodin blijven staan. Hoe groot de invloed van Rodin was op het werk van Claudel en andersom zal altijd wel een punt van discussie blijven. Op velerlei manieren is haar leven én werk met deze grootmeester van de beeldhouwkunst verweven.

Over het leven van Camille Claudel is een boek verschenen van Anne Delbée dat werd uitgegeven in 2010.

In 2014 werd het leven van Camille Claudel verfilmd met in de hoofdrol de bekende actrice Juliette Binoche.

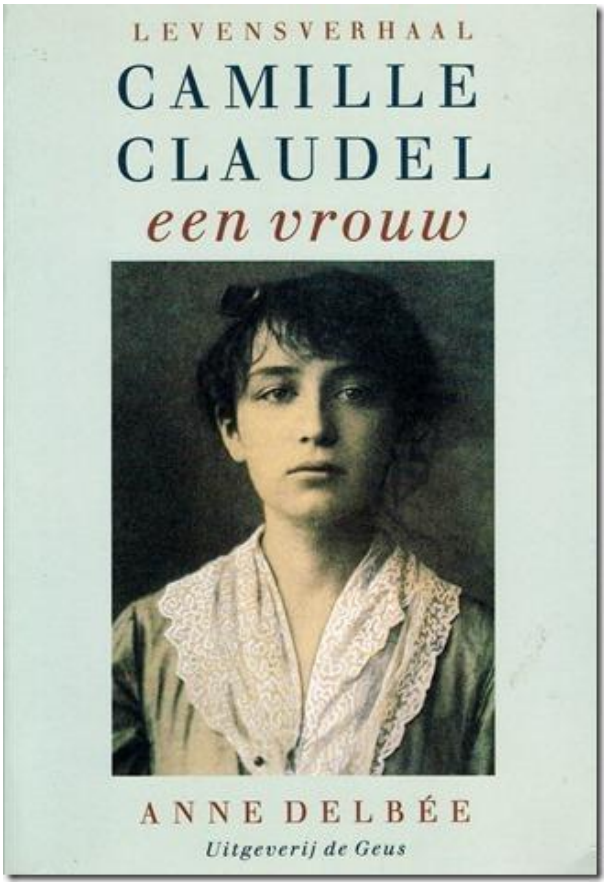

Youtube filmpje met daarin de beelden van Camille Claudel

https://www.youtube.com/watch?v=b4JAScrmD78

Youtube filmpje met sculpturen van Rodin https://www.youtube.com/watch?v=d_a6in0c_jE

Youtube documentaire in Duits over het leven van Camille Claudel

https://www.youtube.com/watch?v=1AGP2q6zpDU

Motorclub

“Mona is lid geworden van de Motorclub Satudarah”

“Hoe een gewoon tafeltje of kastje héél bijzonder kan worden”

Loop eens binnen bij de Kringloop, daar staan genoeg kastjes die wel een kunstwerk willen worden.

Glas in lood kunst in organische art Nouveau stijl ?

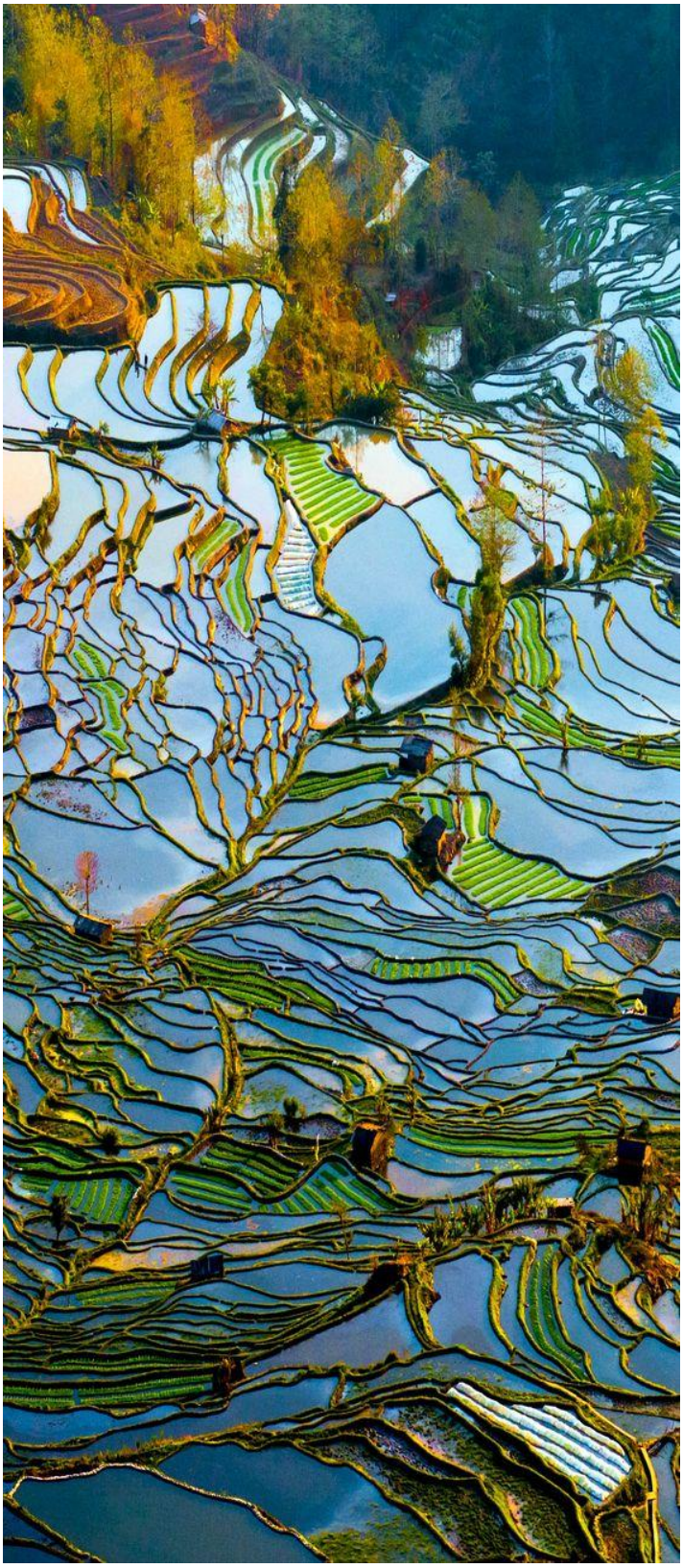

Nee, niet echt..... het is een luchtfoto van rijstvelden in Yuan Yang China.

Hoe inspirerend kan de natuur zijn he ?

Kunstzinnige fauteuil

Deze geinige fauteuil van Yvonne Stoel werd door de redactie gespot op Marktplaats.

Wat een geweldig idee om zo'n stoel te stofferen met verschillende stoffen.

Hij zit vast ook heel lekker !

Druipende klokken van Salvador Dali

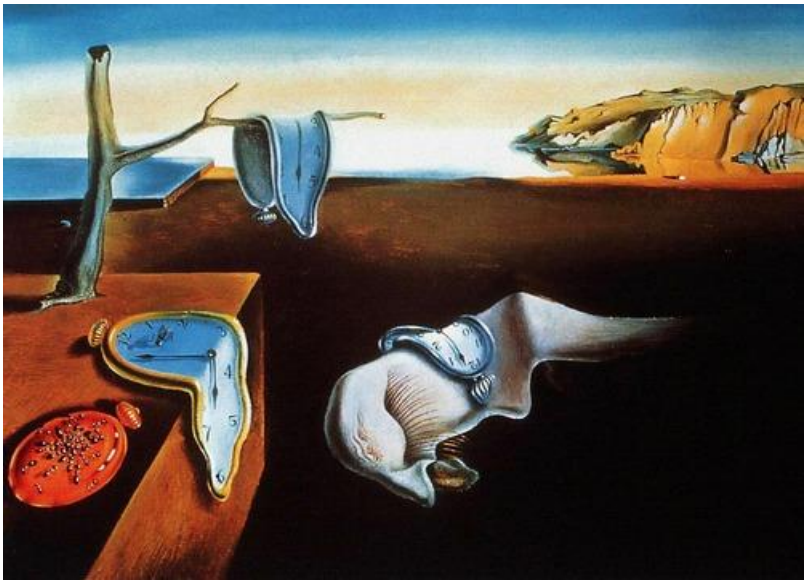

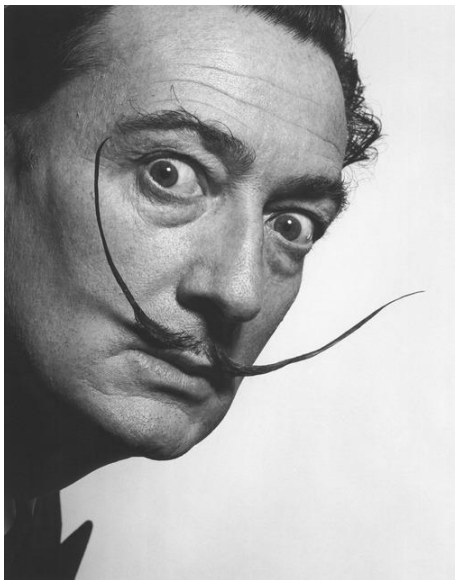

Salvador Dali's druipende klokken op het schilderij "De tijd staat stil" zijn te koop bij Action voor ongeveer 3 euro. Da's toch een superleuk cadeau voor een Dali liefhebber !!

“ Een ontmoeting met een creatieveling vind ik heel bijzonder “

Monique Kleinjan

Met een duwtje in de rug van mede-exposant Nellie Looren de Jong heb ik tijdens de aankomende Leerdamse Kunst 4-daagse mijn eerste eigen expositie.

Al zo'n tien jaar beheer ik een galerie voor kunst van medewerkers bij mijn werkgever het UMC Utrecht. Hier krijgen medewerkers de kans om hun schilderijen of fotografie te exposeren. Ontzettend leuk om te doen: het ontdekken van de vaak prachtige werken alsmede de bijzondere ontmoetingen met al deze creatievelingen. Al die jaren heb ik zelf ook geschilderd, maar sinds een tijdje ben ik overgestapt op sieraden maken. Schilderen of sieraden maken, het heeft op mij hetzelfde effect. Bedenken, zoeken, gepriegel, proberen, overdoen en dan het resultaat. Een uniek stukje waar ik zelf erg blij van word. Ik hou van natuurlijke materialen: edelsteen, hout, schelpen, metaal e.d. Al deze materialen hebben hun eigen eigenzinnige eigenschappen.

En maakt het voor mij een genot om mee te werken.

Om het af te maken maak ik bewerkte doosjes bij de sieraden.

Monique Kleinjan's sieraden te zien tijdens 7e Leerdamse Kunst 4-daagse.

Meer informatie: https://www.facebook.com/Moosjekadootje

" Nog geen vriend(in) van het Leerdams Kunstenaars Collectief " ?

U kunt ons nog steeds steunen door vriend of vriendin te worden van het Leerdams Kunstenaars Collectief

Voor tien euro bent u voor een jaar lang al vriend/vriendin.

Uw bijdrage kunt u overmaken op:

Bankrekeningnummer	: NL82 RABO 0167 1774 00
Ten name van	: St. Leerdams Kunstenaars Collectief
Onder vermelding van	: Vriend/vriendin 2016 LKC

KUNSTstof-magazine 6.3

Kent u mensen die KUNSTstof-magazine ook willen ontvangen op hun PC ?

Mail de redactie. Wij willen ons lezerspubliek graag uitbreiden.

Kopij voor de volgende KUNSTstof-magazine s.v.p inleveren voor 1 juni 2016

Website Leerdams Kunstenaars Collectief

KUNSTstof-magazine is ook te zien op de website

www.leerdamskunstenaarscollectief.nl

Wellicht kunt u vrienden en/of kennissen hierop attenderen!

Tot het volgende KUNSTstof-magazine, half juni.

Hartelijke groeten,

Sylvia Bosch, Ton Swiderski en Jan Kuiper